

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010298
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721010298.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.04.2023, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4Nt/4/2021 zo dňa 27.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/61/2017, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť, ktorú aj písomne prostredníctvom obhajkyne odôvodnil. V písomných dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd pri preskúmaní dôvodov na obnovu konania odmietol vykonať dôkaz, a to konkrétne výsluch znalcov C. D. a E. F., ktorým výsluchom by bolo možné dospieť k vyhodnoteniu vierohodnosti výpovede G. H., ktorý ho usvedčuje. Poukázal na to, že poškodený G. H. podľa výsledkov znaleckého dokazovania trpí defektným intelektom a poruchou pamäťových funkcií. Aj znalkyňa I. F. uviedla, že G. H. mohol vnímané udalosti nesprávne interpretovať, respektíve si tieto informácie mohol nesprávne uchovať v pamäti. Má za to, že vykonanie takéhoto dôkazu by dospelo k správne skutkovému zisteniu a mohlo by byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z dvoch mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom presne vymedzených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmavať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a podobne, ale skúma len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe, a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo v rámci ktorých by bol uložený trest alebo druh trestu v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Súd prvého stupňa správne zistil, že odsúdený A. B. a E. B. boli rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/61/2017 zo dňa 19.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/9/2018 zo dňa 10.05.2018 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- po vzájomnej spoločnej dohode dňa 13.03.2017 v čase okolo 16:00 hod. vo Svite, na ulici SNP č. 722/1A vedľa objektu Laser aréna preskočili kovové oplotenie na uzavretej kovovej konštrukcii, kde sa nachádza betónová šachta, v ktorej v tom čase prespával poškodený G. H., nar. XX.XX.XXXX, na čo E. B. skočil k poškodenému G. H. do betónovej šachty, oboma rukami ho chytil pod krkom za vetrovku, ktorú mal na sebe, pričom mu povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, potom k poškodenému do šachty vošiel aj A. B., pričom aj on poškodenému povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, na čo poškodený nereagoval, pretože sa ich bál. Potom poškodeného začali obaja biť päťami do oblasti tváre, prehľadávali mu vrecká na oblečení, vyzliekli ho zo šatstva a z presne nezisteného vrecka na oblečení mu odcudzili finančnú hotovosť vo výške najmenej 70,- eur, z betónovej šachty vzali najmenej dva kusy balení cigariet presne nezistenej značky a rôzne potraviny a E. B. mu ešte povedal, že za ním prídu obaja aj na druhý deň ráno, a že ak im nedá peniaze, tak ho zabijú a na to z miesta činu odišli, čím takto krádežou finančnej hotovosti, cigariet a potravín spôsobili poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., K. L. B. XXX/X škodu spolu vo výške najmenej 80,- eur, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo.

Za to súd uložil odsúdeným E. B. a A. B. podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Podľa § 48 ods. 2 Tr. zákona odsúdeného E. B. zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a odsúdeného A. B. podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil súd pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému G. H. škodu vo výške 80,- eur.

Krajský súd konštatuje, že v pôvodnom trestnom konaní okresný súd vychádzal predovšetkým z výpovede poškodeného G. H., ktorý uviedol, že v uvedený deň dostal dôchodok, následne bol na návšteve u svojej dcéry F. E. a potom išiel do miesta, kde prespával a kde ho prepadli E. B. a A. B., ktorých on poznal, pretože boli z J. a poznal ich pod prezývkami, a to E. B. pod prezývkou E. a A. B., ako je synom muža, ktorého volali Tulipán, ktorý je už nebohý. Následne po tom, čo ho prepadli a vzali mu peniaze, išiel k svojej dcére F. E. a spolu išli na políciu podať trestné oznámenie. Tieto skutočnosti plynú jednak zo zápisnice o trestnom oznámení a taktiež zo zápisnice o výpovedi svedkyne F. E., ktorá skutočnosti uvádzané poškodeným, svojím otcom potvrdila v celom rozsahu. Samotní odsúdení popreli spáchanie skutku, keď uviedli, že v inkriminovaný deň popíjali so synom poškodeného E. H. asi 100 metrov od miesta, kde býval poškodený a rovnako tak uviedli, že už na polícií po tom, čo boli zadržaní bezprostredne po skutku, na chodbe poškodený G. H. na nich vykrikoval, že to oni ho prepadli. Taktiež poškodený usvedčil oboch odsúdených pri vykonanej konfrontácii. V prípravnom konaní bol vypočutý ako svedok aj syn poškodeného E. H., ktorý však ku skutku nevedel uviesť nič, iba to, že sa dopyčul, že odsúdení prepadli jeho otca, ako aj, že s ním a spolu aj s otcom v uvedený deň popíjali. V prípravnom konaní boli do konania pribratí znalci, a to znalkyňa z odboru psychológia E. I. F., ktorá vyšetrila poškodeného, ktorá konštatovala, že sú ťuho prítomné fabulačné i konfabulačné tendencie súvisiace s jeho mentálnou úrovňou, dolným pásmom ľahkej demencie a tomu zodpovedajúcimi poruchami krátkodobej i dlhodobej pamäti. Nedisponuje snahou skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, nemožno

predpokladať, aby jeho výpoveď bola ovplyvňovaná nahováraním iných osôb, jeho motivácia k výpovedi nie je patologická, je psychologicky zrozumiteľná, na podklade reaktívnom vzhľadom ku kontextu vyšetrovanej udalosti, ktorým je pravdepodobne majetkové poškodenie. Aj vzhľadom k mentálnej úrovni svedka nemožno, podľa znalkyne predpokladať, aby svedok mohol interpretovať skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi bez toho, aby ich prežil, u svedka absentuje motív pre krivé obvinenie. Svedok s poukazom na jeho rozumové schopnosti mohol predmetné skutočnosti správne vnímať v obvyklom stave, za triezva, bez toxickéj determinácie, nemusel si tieto správne uchovať v pamäti a neskreslene reprodukovať, čo je odrazom jeho poruchy krátkodobej i dlhodobej pamäti a skôr nevedomého charakteru. U poškodeného znalkyňa konštatovala tiež dolné pásmo ľahkej demencie. Do pôvodného trestného konania bola pribratá aj znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria C. J. D., ktorá konštatovala u poškodeného stredne ťažkú debilítu u simplexnej osoby s emočnou a afektívnou instabilitou, taktiež konštatovala počínajúcu demenciu, a mnesticko-kognitívny defekt, na čom sa spolupodieľal aj vek, proces starnutia, ako aj výrazný toxický vplyv alkoholu pri dlhoročnom pití. Zistila aj prejavy závislosti na alkohole, na IV. štádiu podľa Jellineka. Znalkyňa nepredpokladala u poškodeného správne vnímanie, uchovanie, reprodukciu predmetných skutočností. Vplyvom konania obvinených nezistila žiadne poškodenie zdravia poškodeného. Vzhľadom na defektný intelekt a poruchu pamäťových funkcií môžu byť výsledky jeho výpovede skreslené.

Na návrh odsúdeného vykonal okresný súd dokazovanie výsluchom svedka E. H., syna poškodeného, ktorý uviedol, že odsúdeného pozná z Batizoviec, s E. B. požívali alkohol, neskôr k nim prišiel aj jeho otec G. H., ktorý už bol pod vplyvom alkoholu, vtedy sa svedok veľmi opil a odsúdení mu vybavili taxík. S E. B. je v súčasnosti vo výkone trestu v Sabinove, on mu všetko podrobne popísal. Až neskôr sa dozvedel z výpovede E. B., že na miesto prišla aj jeho sestra F. E., čo sa tam dialo, svedok nevie, F. žije niekde v Čechách, nie je s ňou vôbec v kontakte, otec je veľmi chorý, že vraj už nechodí. Samotné napadnutie on nevidel. Odsúdený k reakcii na túto výpoveď uviedol, že svedok nehovorí pravdu. Tento svedok bol v pôvodnom konaní vypočutý, a teda nedošlo k zmene v jeho výpovedi. Zo správy M. Batizovce plynie, že svedkyňa F. E. nemá trvalý pobyt, ani prechodný pobyt v Batizovciach, ani sa v obci nezdržiava, poškodený G. H. je prihlásený v obci k trvalému pobytu a zdržiava sa u dcéry D. B.. Z potvrdenia ošetrojúceho lekára plynie, že poškodený G. H. je od prekonania vážneho úrazu v októbri 2019 trvalo imobilný, celodenne pripútaný na lôžko a trpí pokročilou formou demencie, preto sa nemôže zúčastniť na pojednávaní. Z tohto dôvodu preto ani navrhovaný výsluch tohto svedka poškodeného nie je možný.

Svedok C. B. bol na návrh odsúdeného na okresnom súde vypočutý na verejnom zasadnutí, kde uviedol, že videl, ako si bol poškodený G. H. prevziať dôchodok, bola s ním aj dcéra F. E., G. vtedy býval u svojej dcéry F. a občas do tohto domu chodil k nim aj brat E. H., následne pred poštu chcel G. dať svojej dcére 100,- eur za bývanie a stravu, lenže ona chcela celý dôchodok, začali sa hádať a tak G. hodil celý dôchodok na zem, peniaze pozbierala F., sumu 50,- eur dala G., a tým skončila ich hádka. G. išiel potom do Svitú, kde chodil stále a tam chodil piť.

Krajský súd na základe takto vykonaného dokazovania konštatuje, že len výpoveď svedka C. B. je síce novou skutočnosťou, súdu skôr neznámou, avšak v kontexte už vykonaných dôkazov, teda výpovedí svedkov, ako aj poškodeného, jeho dcéry, ako aj skutočnosti, že došlo k okamžitému oznámeniu trestného činu na políciu, taktiež poškodený aj na políciu, aj pri konfrontácii s odsúdenými týchto opoznal, preto aj krajský súd považuje tento dôkaz za taký, na základe ktorého nemôže dôjsť k zmene v dôkaznej situácii. Pokiaľ ide o odsúdeným navrhovaný výsluch znalkyň z odboru psychológie a psychiatria, znalecké posudky, ktoré tieto znalkyne podali, boli v konaní pred okresným súdom riadne prečítané, v tomto smere nedošlo k žiadnym zmenám a nejde o nové dôkazy, ktoré by snáď súdu v pôvodnom konaní neboli známe.

Na základe uvedeného, keďže odsúdeným navrhnuté dôkazy nie sú spôsobilé zmeniť skutkové závery súdu v pôvodnom konaní, preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že skutočnosti uvedené v návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeným A. B. nie sú spôsobilé ani sami o sebe, ani v spojitosti s doteraz známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného A. B.. Súd prvého stupňa teda dospel k správne záveru, že v prejednávanej veci podmienky pre povolenie obnovy pôvodného konania vyplývajúce z ustanovenia § 394 Tr. poriadku zistené neboli.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd, považujúc rozhodnutie súdu prvého stupňa za zákonné a správne, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.